

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ท่านจันทร์โสม

เราจะไปงานศพท่านจันทร์โสมที่นาสีดา ดูว่าเผาวันนี้ เราไม่มีธุระอะไรเราตั้งใจจะไปงานศพ ถึงเขาไม่นิมนต์เราก็จะไป เพราะท่านจันทร์โสมกับเราพัวพันกันมาตั้งแต่อยู่หนองผือ เรายังไม่ลืมนะ คือทางจงกรมเราอยู่ในป่า ท่านจันทร์โสมทำกระตักน้ำเป็นกระตักไม้ แล้วเอาน้ำทาง(ชาดที่มีสีแดง) ภาษาเราเขาเรียกน้ำเกี้ยว นั่นนะทา แล้วท่านทำหลุมเอาไว้สำหรับอากาศ ท่านทาน้ำเกี้ยวหรือรัก เสร็จแล้วท่านก็เอาไปแขวนไว้เพื่อให้อากาศเข้า ท่านขุดหลุมไว้แล้วเอาไปวางไว้ที่นั่น ท่านทาน้ำรักกระตักไม้ไผ่

ทางจงกรมเราอยู่ในป่า เราผ่านไปผ่านมา ทำไมมันมาติดกันได้ ที่มันขบขันก็ท่านจันทร์โสม จันทร์โสมมันเป็นยังไงผมทำไมมันจึงค้นเอาหนักหนาระยะนี้มานี้ล่ะ ค้นเหมือนถูกน้ำเกี้ยวว่าเงาะ ผมกับน้ำเกี้ยวน้ำทางน้ำรักมันเข้ากันไม่ได้เราวางั้น เดียวนี้ค้นมาก ผ่านไปผ่านมานี้ มันเป็นอย่างมันมีน้ำรักอยู่ที่ไหน โอ้ย มี มียังไง ผมขุดหลุมไว้ตรงนั้น ท่านเลยพาเข้าไปดู ท่านทำหลุมไว้สำหรับหลุมนี้เป็นอากาศ ท่านแขวนไว้ให้อากาศผ่าน เห็นไหมล่ะ เร็วเสียด้วยนะ มันค้น เรบอกว่าทำไมเราค้นเหมือนโดนน้ำรัก น้ำรักที่ไหนจะมีที่นี้ มี ผมขุดหลุมเอาไว้ ไหนไปดูหน่อยนะ โอ้ย จริงๆ นี่ละถึงได้จำกันได้ อย่างไม่ลืม ท่านบอกมีๆ ที่ไหนล่ะ นี่ผมขุดหลุมไว้ พาไปดู โอ้ย ไซ้แล้ว นั่นเห็นไหมเราเดินมานี้มันติดกันนะ น้ำรักกับเราเข้ากันไม่ได้ค้น

เราว่าค้นเหมือนค้นรักนั่นแหละ แล้วน้ำรักที่ไหนจะมี มีๆ ท่านว่า มียังไง ผมขุดหลุมไว้ เลยพาเข้าไปดู โอ้ย ไซ้แล้ว เอารักทากระตักน้ำ เป็นกระตักไม้ล่ะ ท่านทำแล้วเอารักทา แล้วเอาไปแขวนไว้ เป็นหลุมอยู่ที่นี่ เอาไปแขวนไว้ให้มันได้รับอากาศ ทางเราเข้าไปนั่นเลยค้น โห มันรับกันดีนะธาตุชั้นธ อยู่ที่ไหนมันรู้กัน รับกันได้ดี

ท่านจันทร์โสมอยู่หนองผือด้วยกัน พูดถึงเรื่องความเคารพท่านเคารพเรามาก แต่ไหนแต่ไรมา ตั้งแต่อยู่หนองผือด้วยกันท่านก็เคารพมาก จนกระทั่งทุกวันนี้ นี่งานศพท่านถึงเขาไม่นิมนต์ นิมนต์ไม่นิมนต์ไม่สำคัญ เราจะไป เรบอก ก็เป็นคนกันเอง คนของเราเอง พอดีเมื่อวานเขาก็มานิมนต์ ไม่ได้มีพิธีอะไรละ มานิมนต์ไปในงานศพเฉยๆ เราก็ไป ไม่นิมนต์เราก็ไปถ้าเราทราบวันแล้วนะ ดูว่าน้องเขามา น้องสาวหรืออะไรหลายคนอยู่มา เราก็ไม่ได้ถาม เขามาบอกจะเผาศพท่านวันพรุ่งนี้ ตอน ๕ โมงเย็น พี่ชายท่านจะเสด็จ เราไปตั้งแต่บัดนี้ เราอยากกลับเมื่อไรก็กลับ

แล้วพูดตลกเขา อย่างนั้นละเรานิสนัยมันเป็นอย่างนั้น พี่ชายท่านจะมา ๕ โมงเออ พี่บ่าวไปตอนไหนก็ได้ กลับตอนไหนก็ได้ เขาเลยงง เราพูดตลกจะเป็นอะไรไป

ท่านเสด็จดูว่าบ่าย ๕ โมง แต่เราจะไปตามอัธยาศัยของเรา เพราะเป็นงานศพกันเอง ไปแล้วเราจะกลับเมื่อไรก็กลับ ไม่ได้มีงานมีธุระอะไรละ เราตั้งใจไปในงานศพเป็นกันเอง จะว่าท่านเป็นลูกศิษย์ก็ไม่ใช่ จะว่าเป็นอาจารย์เราก็ไม่ได้ พวกกันเอง อยู่หนองผือด้วยกัน วันนี้จะไป พอฉันเสร็จเรียบร้อยพอสมควรแล้วจะไป จัดพวกข้าวเจ้า ข้าวเหนียว เครื่องไทยทาน ตะกั่วบอกพระ อย่างนั้นนะลืมนะสิแล้ว ไม่ทราบว่าจะบอกเรื่องอะไรไป จำไม่ได้ความจำหลงลืม จะไปเป็นกันเอง ไปงานศพ ไม่มีพิธีอะไรละ ท่านจันทร์โสมเป็นพวกกันเอง

ที่ท่านเอารักมาทำให้เราค้นแทบเป็นแทบตาย ถ้ามัวตัวสำคัญเสียด้วย ก็เราไม่สงสัยว่าจะมีรักอะไรอย่างนั้น แต่เราค้นค้นแบบนั้น มันเป็นอย่างไรรักไปยังไม่มายังใจค้นหมดทั้งตัวนี่นะ รักอะไรจะมีที่นี้ แต่มันค้นแบบรักนะ มี ๆ ท่านยอมรับ มีอย่างไร มีผมเอาทากะตักน้ำไปไว้ที่นั่น ไหนพาไปดู ขุดหลุมไว้ โอ้ย ไข่แล้ว เน้มนันเก่งอยู่นะ ธาตุชั้นธกับอันนั้นมันรับกัน.เราก็แน่ใจว่ามันไม่มี รักที่จะมามีอยู่ที่นั่นให้เราค้น แต่มันค้นแบบรัก เราก็ว่าอย่างนั้น รักที่ไหนจะมี ท่านบอกว่ามี ๆ ไปดูมันเป็นหลุมท่านขุดไว้เอากระดูกไม้ชะทาร์กเอาไปแขวน มันก็เป็นซี

(โยมกราบถวายทองคำ ๑ กิโล เช็ค ๑ ล้านบาท) พอใจ ๆ ทองคำเข้าคลังหลวง เราช่วยชาติคราวนี้ ๑๑ ตัน ๔๓๓ กิโล เห็นไหมละ ทองคำตั้ง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโลหาได้ที่ไหนในเมืองไทยเรา ก็หาได้จากพี่น้องชาวไทยเราที่รักชาติของตน เสียสละเพื่อชาติของตนนำมาบริจาคเข้าชาติของเราเท่านั้นเอง ที่อื่นใครเขาเอามาให้ นี่เครื่องหมายของการช่วยชาติของเล่นเมื่อไร ทองคำตั้ง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโลกว่านั่นนะ

ดอลลาร์ ๑๐ ล้านสองแสนกว่า นี่หมายถึงเข้าแล้ว ๆ สำหรับทองคำแต่ต้นจนอวสานจะไม่ไปไหนเลย เข้าทุกเม็ดหินเม็ดทรายทองคำนะ ส่วนดอลลาร์นี้ออก เราก็ประกาศแล้วว่าต่อไปนี้ดอลลาร์จะไม่เข้า เห็นไหมละ เราคิดไว้เรียบร้อยแล้ว เงินไทย ร้อยหรือลงไป ๆ ความจำเป็นของชาติไทยเรามีมากต่อมาก เราต้องหมุนมาช่วยเงินไทย ออกช่วยโลก

(โยมถวายทองคำ ๑๐ บาท) นี่มีแต่ชนเข้าชาติทั้งนั้นละ เราพาพี่น้องทั่วประเทศไทยเราชนสมบัติเข้าชาติของเราซึ่งเป็นหัวใจของชาติ สมบัติเข้าไปเป็นหัวใจได้เยอะแล้วนะ คิดดูซิทองคำตั้ง ๑๑ ตันกว่าแล้วนั้น ได้เยอะ ที่ช่วยชาติคราวนี้ได้เยอะธรรมก็กระจายออกทั่วประเทศไทย เราคิดไว้ไม่ผิด ที่ออกช่วยชาติคนทั้งหลายจะต้องมองวัตถุมากกว่า แต่เรามองธรรม คราวนี้ธรรมจะได้กระจายออกสู่หัวใจคนเกี่ยวกับการช่วยชาติคราวนี้ก็ออกจริง ๆ ได้ตั้งร้อยสถานีแล้ว เห็นไหมธรรมออก ปัจจัยก็มา

อย่างนี้ละ วัตถุประสงค์ส่วนรวม ส่วนธรรมเข้าสู่หัวใจคนทั่วประเทศ เต็มนี้ตั้งร้อยสถานี แล้ว สถานีวิทยุของธรรมออก ๆ

เราก็หมุนไปอย่างนั้นแหละหมุนช่วยโลก เราบอกแล้วเราไม่เอาอะไร ว่าอย่างไร เป็นอย่างนั้น ไม่เป็นอย่างอื่นเรา แบตลวด เราไม่เอา เราพอทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรที่จะเข้ามาเพิ่มเติมให้เลิศเลอยิ่งกว่าคำว่าพอด้วยความเลิศเลอในหัวใจนี้ สิ่งเหล่านั้นต่ำกว่าทั้งนั้น เข้าไม่ติด สรรเสริญมากก็ตก นินทามากก็ตก ไม่เลิศเลอยิ่งกว่าธรรมในหัวใจที่พอแล้วด้วยความเลิศเลอ

เพราะฉะนั้นเราจึงบอกเราพอแล้ว นั่นละธรรมมีความพอ กิเลสไม่มีพอ ตายทิ้งเปล่า ๆ คนที่มั่งมีศรีสุขเท่าไรยิ่งโลภมากทุกสิ่งทุกอย่าง กลไกแก่งอนต่าง ๆ ที่จะกลืนกินโลกสงสารนี้เข้ามาหาพุงคนเดียว นั่นละกิเลสเป็นอย่างนั้น ถ้าธรรมนี้พอ กระจายออกช่วยทั่วโลก ถ้ากิเลสกว้านเข้ามา ๆ มันต่างกันนะ

ไม่นานละเสร็จเรียบร้อยเราก็จะไปนาสีดา ท่านจันทร์โสม ไปตอนนี้เลยละ ไปพักนั้นช่วงกาลเวลาเราจะกลับเมื่อไรเรากลับ พี่ชายท่านเสด็จมาดูว่าตอน ๕ โมงเย็นเราไม่รอ พี่ชายมาทางนั้น พี่บัวมาทางนี้ เรากลับพี่บัวกลับเข้าใจใหม่ พี่ชายท่านมาของท่าน พี่บัวมาทางนี้ มันคนละฟ้าเข้าใจใหม่ละ

เราเขียนเอามาติดไว้หน้าประตู เห็นใหม่ละ มันหากเป็นอยู่ในนี้แหละ นิสัยอันนี้มันเป็นจนได้ ไปเห็นเขาเขียนติดไว้ท้ายรถเขา “กูจะฟ้องท่านเปา” เห็น เอ้อ เข้าทำนะเอาไปติดหน้าวัดเรา เราจะเพิ่มเติมเราก็บอกกว้างนั้น เราก็เอาต้นฉบับมา “กูจะฟ้องท่านเปา” ปลายฉบับที่เป็นของเราก็บอก “มันมาเที่ยวเพื่อนพ่าน” เราเขียนติดไว้ด้วย สองแผ่นใหญ่ ๆ เป็นอย่างนั้นละ เราพูดจริง ๆ เราไม่มีอะไรกับโลก พูดก็พูดตลกแบบโลกแบบธาตุแบบขันธุ์ที่เป็นสมมุติด้วยกันมันเข้ากันได้ พูดอย่างนี้ก็เข้ากันได้ใช้ใหม่ละ ส่วนอันหนึ่งมันไม่เกี่ยวข้องกันเลย นี่เราก็บอก “กูจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวเพื่อนพ่าน” ก็มันเพื่อนพ่านจริง ๆ

วันที่ ๒๔ นี้ก็จะได้ไปอำเภอมัญจาคีรี วัดหลวงพ่อดวง ไปก็ไม่ค้าง ไกลอยู่นะ ตั้งสองชั่วโมง น่าจะเป็นสองชั่วโมงกว่า เข้าไปนี่ก็เข้าภูเขาก่อน ไปนี่แยกไปทางจังหวัดชัยภูมิ ทางนี้เข้ามัญจาคีรี ทางนี้ไปจังหวัดชัยภูมิ นี่แยกเข้าไปนี่ เข้าไปนี่ถึงทางแยกไกลไกลอยู่ เราสังเกตดูเมื่อวานนี้เราไป ไปเมื่อวานนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลคอนสวรรค์ เราสังเกตสายทางที่เราจะได้มาวันที่ ๒๔ มันจะแยกกระยะไหน ๆ ไปถึงแยกนั้น เข้าไปลึกลง ๆ ทางนั้นก็วัดหลวงพ่อดวง เราก็ไปให้ เป็นพระสำคัญองค์หนึ่งนะหลวงพ่อดวง เสร็จแล้วนะ ที่นี้ก็ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*